

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1173/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Данка Живановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4507/24 од 21.11.2024. године, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4507/24 од 21.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4507/24 од 21.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 1520/19 од 18.10.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужилци исплати на име накнаде нематеријалне штете због: претрпљених душевних болова због умањења животне активности 100.000,00 динара, претрпљеног страха 70.000,00 динара и претрпљених физичких болова 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу којим је тужилца тражила да се тужена обавезе да јој исплати за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од још 80.000,00 динара, за претрпљени страх износ од још 70.000,00 динара и за претрпљене физичке болове износ од још 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 18.10.2022. године као дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде трошкове парничног поступка исплати 156.600,00 динара са каматом.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 4507/24 од 21.11.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе тужилце и тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијени су захтеви тужилце и тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужена, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете, а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев делимично усвојен. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужене не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Указивање у ревизији на различиту судску праксу у истоветним ситуацијама, не указује нужно на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 03.05.2019. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 240.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**